

ĐOÀN GIỎI

CUỘC TRUY TẦM
KHO VŨ KHÍ

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG

1

Cuộc họp kéo dài đã quá nửa đêm.

Người cần vụ già rón bước đến bên bàn, châm thêm dầu vào ngọn đèn bão rồi lặng lẽ quay ra. Như một cái bóng, bác ta lại im lặng đứng về chỗ cũ, bên trong cánh cửa khép hé, chiếu xuống một cầu thang tre. Gian phòng họp trên ngôi nhà gác lợp tranh, ngọt ngào mùi khói thuốc lá, sáng bừng lên theo ngọn lửa cháy rực hình búp sen như cắt bằng một mảnh lụa đỏ, rung rung trong chiếc bóng thủy tinh. Gần hai mươi cán bộ quân sự đủ các cấp thuộc trung đoàn 10 cũ được triệu tập về đây, họp luôn ba ngày rồi mà vấn đề đặt

Đoàn Giải

ra vẫn chưa đi đến kết luận. Họ đang ngồi trầm ngâm lặng lẽ chung quanh chiếc bàn gỗ mộc bừa bộn đủ các thứ giấy má, chờ nghe ý kiến của đồng chí chính ủy.

- Trong trường hợp không tìm ra người dẫn đường, chúng ta vẫn phải tiến hành ngay công cuộc truy tầm kho vũ khí quan trọng này! - Đồng chí chính ủy vừa nói vừa đưa mắt nhìn các cán bộ dưới quyền chỉ huy của mình, như truyền một mệnh lệnh. - Căn cứ vào báo cáo đặc biệt của bác sĩ quân y lực được năm 1948 thì vấn đề chưa phải là nan giải...

Bằng giọng trầm và sắc của người có tuổi đã trải qua nhiều chiến đấu, trong giọng nói kiên quyết gần như lạnh lùng trước những vấn đề gay go như hôm nay, tiếng nói của đồng chí bao giờ cũng có một sức mạnh thuyết phục khiến cho người nghe do dự vừa không thể cưỡng nhưng cũng vừa được củng cố thêm lòng tin tuyệt đối với quyết định cuối cùng của lãnh đạo.

Mọi người lần lượt đứng dậy, ra khỏi phòng họp. Tiếng thì thào trong góc tối cháy đỏ đầu thuốc lá, những tiếng ho nén từ lâu giữa ngực giờ mới bật ra, tiếng chân dép cao su, chân ủng nặng nề giẫm trên sàn nứa cọt kẹt lún xuống cầu thang. Ánh lửa đèn chai tỏa về các cơ quan khu bộ, bập bùng khuất mất trong những néo rừng tối đen. Ngôi nhà gác dựng trên những đầu cột gỗ lêu nhêu, sau một lúc ồn ào khua động, giờ đã chìm vào lặng lẽ.

Dưới sân, hai anh đội viên vẫn đứng gác im lìm. Vòng rào nửa vạt nhọn phòng hồ tua tua chìa ngược mũi bén ướt đầm sương lên trời đêm, phản chiếu ánh xanh từ một ngôi sao xa tít lọt qua kẽ lá, trông như những mũi thép.

Cuộc truy tầm kho vũ khí

Đồng chí chính ủy còn đứng bên ngoài hiên một lúc mới trở vào ngồi lại bên bàn, rút khăn tay ra lau mực kính đeo lên mắt. Ông vẫn có thói quen lau mực kính những lúc cần tập trung suy nghĩ, dường như công việc đó có tác dụng giúp cho ông nhìn rõ và sâu hơn vào những vấn đề rối rắm, khó khăn.

Chỗ góc phòng lò mờ ánh đèn không chiếu tới, ông trưởng phòng Chính trị đeo nguyên cả xắc-cốt¹ da, vẫn mặc bộ quần áo kaki quân phục bám đầy bụi cát, nằm nghiêng trên chiếc võng tết bằng dây dù, thiếp đi trong giấc ngủ nặng nề mệt nhọc.

Bác cần vụ già rót cốc nước khế đặt lên bàn, lui ra khép cánh cửa phòng. Bác ngồi xồm xuống, tựa lưng bên ngoài vách. Không biết việc gì đã xảy ra, khiến cho đồng chí chính ủy lo lắng đến vậy. Như mọi hôm thì bác đã nhắc ông đi nghỉ rồi, nhưng đêm nay, đến bước đi bác cũng không dám động mạnh. Và tự nhiên bác cũng thấy mình đâm ra lo lắng, không yên tâm đi nằm được.

- Bác già đi ngủ đi. Thức chờ tôi làm gì! - Đồng chí chính ủy ngoái ra, bảo khế với người cần vụ.

Bên ngoài không có tiếng đáp. Sự vắng lặng chung quanh làm cho ông thấy nhẹ nhàng dễ chịu. Và ông bắt đầu ôn lại từng mẩu rời rạc trong các hồ sơ, báo cáo có ít nhiều sự việc tình cờ dính dáng xa gần đến cái kho vũ khí năm năm về trước người của ta đã phát hiện nhưng bỗng dưng lạc mất này.

¹ Xắc-cốt: Phiên âm từ *sacoche* của tiếng Pháp, loại túi nhỏ có quai đeo, đựng giấy tờ sổ sách.